

РЕШЕНИЕ

№ 1015

гр. Варна, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радостина Методиева

при участието на секретаря Величка М. Велчева
като разгледа докладваното от Радостина Методиева Административно наказателно дело № 20233110201628 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба на „Ултим“ ЕООД ЕИК 103708112, подадена чрез адв. Б. М.Р. от ВАК, против НП № 03-014206-11.08.2021год. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Варна, с което на ТД е било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1800лв. на основание чл. 414, ал.1 от КТ с оглед нарушаване разпоредбата на чл.152 от КТ.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че НП е незаконосъобразно, необосновано, постановено е при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и моли съда да го отмени.

В съдебно заседание въззивното дружество редовно призовано, се представлява от надлежно упълномощен процес. представител в лицето на адв. Б. М.Р., който заявява, че поддържа жалбата и оспорва фактите изложени в акта и НП, а във фазата по същество моли последното да бъде отменено като изразява становище за липса на извършено нарушение тъй като в дружеството било въведено сумарно изчисляване на работното време. Моли за присъждане на направените по делото разноски. В условията на алтернативност моли за намаляване размера на наложеното наказание до минималния предвиден в закона.

Процес. представител на въззиваемата страна оспорва жалбата, а във фазата по същество моли НП да бъде потвърдено като изразява становище, че нарушението е безспорно и категорично доказано. Отправя искане за

присъждане на разноски.

Варненска районна прокуратура, редовно призована за датата на с.з. не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

След като прецени обжалваното постановление с оглед основанията посочени във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

През месец юли 2021год. служители на Дирекция „Инспекция по труда“ Варна между които и св. Н. извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на въззивното дружество като работодател като първоначално била извършена проверка по работни места в детския кът в Морската градина на гр.Варна, а след това била извършена и проверка на документите изискани и представени от страна на въззивника. В хода на документалната проверка по представените от страна на въззивника документи – ТД №49/18.06.2019год. сключен между въззивника „Ултим“ ЕООД като работодател и Николета Руменова Тотева като работник, допълнително споразумение към ТД, график за работа за м. юни 2021год. и Заповед №1 от 05.01.2021год. на въззивника като работодател касаеща въвеждане сумарно отчитане на работното време – месечно, работното време и почивките било установено, че Николета Руменова Тотева, назначена на длъжност сервитьор в детски кът с кафе-сладкарница находящ се в гр.Ваярня, Морска градина, е работила на 01.06.2021г. в работна смяна от 13:00ч. до 22:00ч., а на 02.06.2021 г. е започнала изпълнение на трудовите си задължения от 09:00часа, като по посочения начин не ѝ е била осигурена междудневна почивка от дванадесет часа между посочените дати при редуване смените. За констатираното нарушение на чл. 152 ал.1 от КТ, на 05.08.2021год. св. Н. съставил АУАН на въззивното дружеството - жалбоподател, връчен на неговия управител. Същият вписал в АУАН, че има възражения без да излага конкретика. Писмени възражения срещу акта не постъпили в срока по чл. 44 от ЗАНН и на 11.08.2021год., въз основа на него, АНО издал процесното атакувано НП като е възприел изцяло фактическите констатации отразени в него, приел е, че въззивника като работодател е нарушил разпоредбата на чл.152 от КТ и на основание чл. 414, ал.1 от същия нормативен акт му наложил адм. наказание имуществена санкция в размер на 1800лв.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани по делото доказателства, както писмени приложения към АНП (заповед № 0280/03.08.2010год. на ИД на ИА „ГДТ“, Трудов договор № 49/18.06.2019год. и допълнително споразумение към него, отчетна форма за явяване /неявяването на работа за месец юни 2021год. и график за работа за същия месец, правилник за вътрешния трудов ред, Заповед № 1/05.01.2021год. на управителя на въззивното дружество), така и гласни (показанията на св. Н.), които преценени поотделно и в своята съвкупност не водят на различни правни изводи.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна

проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните **правни изводи**:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, поради което и е приета от съда за разглеждане.

АУАН и НП са издадени от компетентните длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН и съдържат формалните реквизити предвидени в нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Както в акта така и в НП се съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват от обективна страна вмененото на въззивника нарушение (неосигуряване на междудневна почивка), посочени са дата и място на извършеното нарушение, обстоятелствата при които е било извършено нарушението, както и нарушената законова норма като налице пълно единство между фактическо и юридическо обвинение. Както в акта, така и в НП са изброени и доказателствата в подкрепа на адм.наказателното обвинение. Допуснати съществени нарушения на процес. правила в хода на адм.наказателното производство съдът не констатира и в тази връзка не споделя наведеното в жалбата бланкетно възражение в тази насока.

При анализа на приложимата нормативна уредба, съдът намира, че е налице нарушение на разпоредбата чл. 152 КТ, съгласно която работникът или служителят има право на непрекъсната междудневна почивка, която не може да бъде по-малко от 12 часа.

От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че Николета Руменова Тотева е работила по трудово правоотношение с въззивното дружество като сервитьорка в кафе-сладкарницата в детския кът в Морската градина в гр. Варна, като на 01.06.2021г. е била втора смяна и е приключила изпълнението на трудовите си задължения в 22:00ч., а на 02.06.2021г. е работила първа смяна като започнала изпълнение на трудовите си задължения в 09:00 часа, без да ѝ е осигурена междудневна почивка от 12 часа. В горната насока са приложените към АНП график и отчетна форма за явяване на работа през юни 2021год., подписани от работодателя и представени по време на проверката, както и приложената Заповед №1/05.01.2021год. изходяща от въззивника, в която също е посочена продължителността на работните смени. Следователно правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на въззивното дружество за нарушение на чл. 152 КТ. Следва да се отбележи още, че посочените по-горе документи по своята правна същност са частни свидетелстващи документи, но доколкото съдържат неизгодни за оспорвания факти и изхожда от него, се ползват с материална доказателствена сила. В случая съдържанието на документите не е оспорено със събраните в хода на съдебното следствие доказателства.

Що се касае до изложеното във фазата по същество становище, че

нарушение нямало защото в предприятието било въведено сумарно отчитане на работното време то не се споделя от съда. Няма спор, че с визираната от защитата заповед от 05.01.2021 год. въззивното дружество е въвело сумарно отчитане на работното време – месечно. Този начин на отчитане на работното време обаче предполага намаляване на законово определената междудневна почивка. Сумарното отчитане на работното време има отношение към седмичната почивка (чл. 153 от КТ), но не за такова деяние в случая е била ангажирана отговорността на въззивника.

В случая АНО е дал правилна квалификация на извършеното нарушение и е наложил на въззивното дружество следващото му се за него наказание, което определил в размер на 1800 лв.

Като отчете, че в НП липсват каквито и да било мотиви досежно размера на наложеното наказание от една страна и от друга това, че нарушението е първо за въззивното дружество (доказателства за влезли в сила НП за нарушаване на трудовото законодателство от страна на въззивника в предходен момент не са налице) съдът счел, че така наложеното наказание е завишено. Преценил, че в случая дори наказание наложено в размер на минималния предвиден в закона ще постигне целите, като на генералната, така и на специалната превенция предвидени в нормата на чл. 12 от ЗАНН, поради което и счел, че следва да измени НП като намали размера на наложеното наказание имуществена санкция от 1800 лв. на 1500 лв.

Съдът намира, че в настоящия случай е неприложима разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, тъй като не са налице такива смекчаващи отговорността обстоятелства, които да отличават нарушението като такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Отделен е въпроса, че с оглед специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в от КТ приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН е изключена. В тази насока е налице достатъчно константна съдебна практика на съдилищата в това число и такава със задължителен характер – Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. на ВАС по т. д. № 7/2010 г.

Приложение в случая не може да намери и нормата на чл. 415в, ал.1 от КТ. Съгласно посочената разпоредба за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 лв. до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер на 50 до 100 лв. За да се приеме, че нарушението е маловажно следва да са налице и двете кумулативно дадени в закона предпоставки - нарушението да е отстранено веднага след установяването му и от същото да не са произтекли вредни последици за работника. В случая характерът на административното

нарушение изключва приложението на чл. 415в от КТ, тъй като същото е довършено към момента на проверката и няма как да бъде отстранено. Освен това в случая се касае за нарушаване на основно право на работника - правото на почивка, което гарантира физическото и психично възстановяване от осъществяваната трудова функция, и нарушаването на което би могло да се отрази неблагоприятно върху здравето на работника. В този смисъл не би могло да се приеме и че от нарушението не са настъпили вредни последици.

Предвид изложеното съдът прави извода, че атакуваното наказателно постановление е постановено в съответствие с разпоредбите на закона, същото не страда от пороци, които го правят процесуално недопустимо, но следва да бъде изменено като бъде намален размера на наложеното наказание.

По разноските.

Разноски се претендират от двете страни в процеса, както от въззивника така и от въззиваемата страна като и двете искания са направени своевременно.

По искането на въззивника за присъждане на разноски, с оглед крайния изход на делото съдът счита, че такива се дължат съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал.1 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр. чл.78, ал.1 от ГПК. И като съобрази, че случая по делото са налице доказателства за направени от въззивника разноски за адвокатско възнаграждение в настоящото производство в размер на 300лв., както и това, че жалбата е била частично уважена /НП е изменено като санкцията от 1800лв. е намалена на 1500лв./, то след аритметични изчисления се получава сумата от 50лв. възнаграждение за уважената част на жалбата. Посочената сума следва да бъде платена на въззивното дружество „Ултиви“ ЕООД“ от Изпълнителна агенция " Главна инспекция по труда".

По искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски.

С оглед крайния изход на спора и направеното от пълномощника на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съдът счита, че въззивника също следва да бъде осъден да на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.8 вр. ал.3 от ГПК, вр. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН в чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80лв. до 150лв.. И като съобрази, че в случая делото не е с фактическа и правна сложност изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО в с.з съдът счита, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата

размер – 80лв. И като съобрази размера на отхвърлената част на иска (1500лв. доколкото за тази санкция НП е потвърдено) и извърши съответните изчисления съдът намира, че на въззиваемата страна следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 67лв. като посочената сума следва да бъде заплатена от въззивното дружество „Улtimi“ ЕООД в полза на Изпълнителна агенция " Главна инспекция по труда".

Водим от горното и на основание чл. 63, ал.2, т.4 от ЗАНН Варненският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 03-014206 от 11.08.2021год. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Варна, с което на „Улtimi“ ЕООД ЕИК 103708112, на основание чл.414, ал.1 от КТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1800 лв. като намалява размера на санкцията на 1500лв.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция " Главна инспекция по труда" да заплати на „Улtimi“ ЕООД ЕИК 103708112, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Феникс Каниц“ №4 сума в размер на 50лв. представляваща адвокатско възнаграждение за един адвокат.

ОСЪЖДА „Улtimi“ ЕООД ЕИК 103708112, със седалище и адрес на управление гр.Варна, ул. „Феникс Каниц“ №4 да заплати на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", юрисконсултско възнаграждение в размер на 67лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____